Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8447
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

bonũ excitet et mignẽ mittetur. Igitur ex fructib; eorũ cognoscetis eos. ℣ Non omnis qui dicit mihi dñe dñe intrabit in regnũ celorũ sed qui facit voluntatẽ patris mei qui in celis est ipse intrabit in regnũ celorũ. Offert. ℣ Populũ humilẽ. Secr. Suscipe dñe munera quæsumus quæ tibi de tua largitate deferimus ut hec sacro secta mistia quæ tuæ o peratur virtute et pnntis uite nos conuiuia cõsecrẽt et ad gaudia perducat etna. Per. Gustate et uidete quã suauis est dñs bñdictus uir qui sperat in eo. Complũ. Sit nobis domine reparatio mentis et corporis celestis mistrium: ut cui ex quimur accione cultum sentiamus effectũ. ℣. Qui a

Fratres. Sci iuij. Adrõnos. Tis qm cum adhuc peccatores essemus xpus p nob mortuus e: multo magis igitur iustificati nunc in sãg ipius saluemur ab ira ipm. Si enim cũ inimici essemus reconciliati sumus deo p mortem filij eius: multo magis reconciliati saluemur in uita ipius. Non solũ autem sed et gloriamur in deo p dñm xpm in quem nũc uim. Sed in Marcũ. Illo t. Dixit uobis ad ih:. ℣ Gr: Videmus quã eo am

nomine tuo eiecimus demonia qui non sequit nos: et prohibuimus eum. Jhus autem ait illi. nolite prohibere eum. ℣ Nemo est enim qui facit virtutem in nomine meo et possit cito male loqui de me. Qui enim non est adversum nos: pro nobis est. Quisq's enim potũ dederit uobis calice aque in nomine meo quia xpi estis. Amen dico uobis. non perdet mercedem suam. Et quisq's scandalizauit unũ ex hijs pusillis credentib; in me bonũ est eum magis si circũdaret eũ mola asinaria in collo eius et in mare mitteret eũ. Et si scandalizauit te manus tua: abscide eam. Bonũ est tibi debilem introire in uitam: qm duas manus hntem. ire in ignem inextinguibilem ubi vermis eorũ non moritur et ignis non extinguit. Et si pes tuus scandalizat te amputa illũ. Bonũ est tibi claudũ introire in uitã et nã: qm duos pedes hntem mitti in ignem inextinguibilem ubi vermis eorũ non moritur et ignis non extinguit. Qd si oculus tuus scandalizat te erue eũ. Bonũ est tibi luscũ introire in regnũ dei: qm duos oculos hntem mitti in ignem: ubi vermis eorũ non